

S. VIII. 33.

102
Honoribus Gamicis

Honestissimi viri

DN. IOHAN-
NIS DILLIGES Nego-

tiatoris apud Stetinenſes
Celcberrimi, SPONSI

Cum pudiciſſima atq; lectiſſima Virgine

BARBARA

Prudentiſſimi atq; ſpectatiſſimi viri

DN. BONAVENTU-

RÆ VVERTERI Inclytæ Sedi-
nenſis Reipublicæ Camerarij digniſſi-
mi Filia SPONSA.

4. Febr. Anni 1622. Nuptias ſolen-
niter celebranti.

Gratulantur amici Studioſi.

STETINI, Typi Duberiani, Anno 1622.

I.

Ruma tempus adest, nunc *E* tristissimus an-
nus,

Concrescunt rigido flumina cuncta gelu.
Nunc avulsa jacet viridatiae germina Sylvis,

Linguit humus flores, atq; colonus agros.

Dulce sonare negat carmen quoq; blanda volucris,
Nec cupit in ramo tecta parare sibi.

Sed quamvis masta sint Sylva, homines, volucresq;
Jam peneret quamvis omnia frigus iners:

SPONSE tamen Praestans hyemis in tristis es expers,
Non animam Borea vis truculenta quatit.

Ardenti quoniam pectus jam fervet amore,
Haudq; tibi luxit laetior ulla dies.

Arbos fecundo tibi pulchra virescit in horto,
Qua fructum messis fert hyemisq; die.

Usq; hac florebit, donec decerpserit aura
Illam mors; absit mors tamen aura diu.

Donec *E* hac floret, fulgebit candida semper
Lux, ac sponte tibi germina lata dabit.

Non decet hoc igitur tristis te tempore vultus,
Gaudia sed placida mente agitare nova.

Laetitia thalamus quoq; poscit corda repleta,
Dulcis tristitias odit amorq; graves.

Sit frigus, sit hyems glacialibus aspera ventis:
Ne modò vester amor frigeat atq; torus;

Vox

Vox arviū suavis fileat, sub cordeq; curas
 Versent: Ne modo vos sollicitudo premat;
 Sit quoq; nullus honor sylvis, nec gramina campis:
 Perpetuū constans sit modo vester honor.
 Quare age jam vultus tibi sumito, SPONSE, serenos,
 Et tu perge jocis, SPONSA pudica, frui.
 Interim ego vobis sincero pectore grator,
 Conjugio Musa dent pia vota mea!
 Sidere felici tade tua gaudia casta
 Concelebres, summi præsidioq; DEI.
 Mutua conjunctas firmet concordia mentes,
 Aurea pax vestrum cingat ubiq; torum.

Felix Braunschweig Sp. cog. F.

II.

PARODIA HORATIANA

ex libro I. Carm. Od. XXXVI.

Tvoce, & fidibus juvat
 Cantare, & Genij carmine melleo
 JOHANNEM thalami procum:
 Qui nunc Aligeris ductus ab Entheis
 Multis chara sodalibus
 Nulli plura tamen dividit oscula,
 Quam dulci SOCIÆ, memor
 Ductæ non aliæ mente puertiæ,
 Augendæq; simul domus.
 Latâ ne careat pulchra dies nota:
 Neu dulcis modus organi,
 Neu morem in Saliū sit requies pedum:

A 2

Neu

Neu tetri Stygius meri
SPONSOS cerbereâ vincat Amistidides:
Neu desint Epulis rosæ,
Neu vivax apium, neu nova Jubila.,
Omnes conjugij preces
Adjungent facibus, ne Sathana malo
Divellentur acinace,
Adversis furijs Imperiofior.

Anagramma

Ex Nomine SPONSI & SPONSÆ
IOHANNES DILLIGES
BARBARA VVERTERES.

Bella venis? his uror sat, dignare beare!

Fato junguntur, Fato solvuntur Amantes!
Corda duo unum sint jungit amore DEVS.

Fato sic castis Virgo me cepit ocellis;

Fato eadem juncta est SPONSA q̃, BELLA

Vnus amor, nos una Fides, atq̃, una voluntas (mibi,

Iunxit, nos ambo mutuus VRIT amor.

VROR ut inducto cerata sulphure teda;

Res est solliciti plena doloris amor. (BEARE!

SPONSA VENIS, ò BELLA VENIS, DIGNARE

HIS VROR flammis SAT, mea SPONSA VENIS?

SPONSA VENI! Infixum fridet sub pectore vulnus

Vulneris at certum tu medicamen eris.

Sis MITIS, sis BELLA mibi, nec BARBARA victo!

Victas, victrici dum tibi trado manus.

Non bene conveniunt nec in unâ sede morantur

BARBARIES, forma GRATIA BELLA tua.

BAR.

BARBARA nomen habes, nullum sit in omne pendus!
Ne mihi sit semper noster amarus amor. (BEARE!
BELLA VENIS? HIS VROR SAT, DIGNARE
Vincula prole DEVS nostra BEABIT ovans.

Honoris E. [faciebat

Adamus Tbm Gur-SiL.

III.

A Deo quam plurima munera haurit,
Qui subit casti sociale foedus
Conjugi, & sponda sociâ jugalis
jungier ambit

Nam Dei est insigne pudica sponfa,
Munus, hoc majus meliusve nullum,
Res nec in toto magis ulla dele-

stabilis orbe.

Hæc fidem præstat, thalamiq; sancta
Vincla non solvit, socium sed unum
Novit amplecti, Cypridisq; vitat.

furta superba:

Plurimâ stirpem amplificat mariti
Prole, proventu gravidi benigno,
Et domum cingentis olente flore

palmitis instar,

Masculus prodit modò, jamq; gnata,
Hæc refert matris, patris hic figuram:
Hæc subit commune jugum, & dolorem

rebus in arctis:

Hæc domus est firma columna semper.
Ergo nil vitâ hac, melius, nihilve
Svavius, si justa Venus duorum.

pectora necit

A 3

Hinc

Hinc novo sponso meritò, & venusta
Barbaræ sponſæ pia vota dico,
Ritèq; appellat meâ ter beatos

Calliopca.

His tuis inſiſtere ſponſe captis
Perge, tædis dives is ex Sionis
Arce Rex altrâ dabit affluenter

dona ſecunda,

His tuis felix fruerè, utierq;
Perge captis Sponſa novella, bella.
Gnatus æterni ipſe Dei beabit

vos ope largè.

Τὸ εὐκτικόν
Τῷ γάμῳ ἐκ πολλοῦ χεῖρον ὁμῶς φερε τ' ἄμφω
καὶ εὐδαίμωνε, καὶ τῷ ἔρωτι
ὁμότεργιο ἐτήσι αἰὲ καὶ πῶμαθ' ὀρεῖσθον
καὶ τῷ ὀλύμῳ χαίματα πέμψα.

David Ludovicus Mariab. Bornß.

IV.

Certè non fatuo fiunt connubia Fatò;
Sed fiunt Fatò fœdera cuncta tori:
Omnia nam votis dant cœlica Fata modestis,
Et quid VOTA VOLUNT, ID pia FATA
Hinc fuit in votis, quod dant tibi cœlica Fata. (VOLUNT.
Nempe piam SPONSAM fœdere connubij:
Hinc enè res agitur tecum: dum Sydere dextro
Conjugij caſti vincula caſta ſubis.
Qui vos per Fatum conjunxit fœdere firmo,
Iſ tribuat votis proſpera Fata precor.

In matrimonij honorem & Noſtorum conjugum Amorem affixit

Otto Hoppe Suerinenſis Megap.

Et ita: nunc toto ſavæ Discordia in orbe,
Et Mars ſanguineus barbarâ bella movet;

Barbara

Barbara bella movere fluitantia sanguine multo,
 Quæ is toto in mundo splendida regna ruunt.
 Tu properas Clypeo jucunda in prælia casto,
 Dum Neonymphe tibi non fera bella placent.
 Bella puella placet, quæ spernit barbara bella,
 BARBARA, quæ nomen, non tamen omen habet.
 Hac Neonymphe tibi Fatid nunc jungitur apto:
 BARBARA nam bella est: quam cupis, ecce capis.
 Mutua quæ propter vos bella movere labellis:
 Namq; Deo summo talia bella placent,
 Sis ambos bellâ faciet vos prole parentes
 BARBARA sic Victrix sic quoq; Victor eris.

τῆς εὐνοίας ἐνεκα scriptitabat
 Jacobus Hoffmannus Driesensis March;

VI.
 JOHANNES DILLIGES,
 BARBARA WERTHERIANA.
 Ἀναγεγραμμένη ὑποφωτισμένη assumto c. & p. prog.
 EN HORA TI CHARA! PARAN?
 LUBENS I: SUBI: REDI: ALE.

Ἐξήγησις.

N Auclerus vigilans ut trabe Cypriâ
 Ponti cærulei marmora disseccans,
 Non horret crepitantis
 Venti rauca volumina;
 Nec Syrtes metuit, Saxa nec horrida,
 Quæ nutrit Pelagus, dum fragilem ratem
 Tradit fluctibus altis,
 Quo fœnus referat bonum.
 Sic fortis Iuvenis Divæ Amathuntiz
 Committens animi navigium suum,

Non

Non formidine torquet
 Mentem ob tela Typhoea;
 Non horret stygij texta Ducis fera,
 Sorrem resq; suas dum fidei DEI
 Subdit, sæpè petitam
 Metam attingere quò queat.
 Sic Tu SPONSE diu dum Veneris rate
 lactaris, tamen hinc non treme factus es,
 Horà ast conveniente
 Portum & littus adeptus es.
 Hæc EN HORA Tibi CHARA venit! PARAN?
 Cingas illicò Te, nam pia jungitur
 Virgo, è millibus una
 Multis quæ tibi complacet.
 Quarè SPONSE LUBENS I: thalamum SUBI,
 Multa & mente fove gaudia: pòst REDI
 Iussa ad munia: namq;
 Mites sic voluère DI,
 Uxoremq; ALE non lautitijs modò;
 Ast & blandisonò (quum malus ingruit
 Horror) Colloquid adsis.
 Totum muneris hoc tui est.
 Fortunet thalami fœdera casta, qui
 Cana verrit aquam in vitea pocula.
Litù vita sit expers;
Vitù sed torus amulus.

Honoris E. Scrib.

Ioachimus Müllerus Bernwaldiâ-Pom.

VII.

Magna ferant magni: parvus dabo parva
 Metra, tamen comprehendam maxima parvum.
 Concors & felix Sponsis, precor, hisce
 Conjugium, Sponsâ cum Sponsus & annos
 Multos & largos vivat valeatque.
 Facrata Sancta Trias mea Vota precantis.

Zacharias Cramerus Jun:

921116 Bibliotheca 105 000
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

06393

S.VII.33

